

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 004175 11 Кж 3
Бања Лука, 15.3.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Б. Д. због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, у поступку признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката С. Т. из Б. Л. изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 004175 10 Кв 2 од 02.11.2010. године, након одржане сједнице вијећа, којој је присуствовао бранилац осуђеног, а у одсуству уредно обавјештених републичког тужиоца и осуђеног, донио је дана 15.3.2011. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Б. Д. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 004175 10 Кв 2 од 02.11.2010. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 004175 10 Кв 2 од 02.11.2010. године, одлучено је да ће се извршити у погледу одлуке о кривичној санкцији правоснажна пресуда Опћинског суда у Осијеку број К-455/08-8 од 05.6.2009. године, која је потврђена пресудом Жупанијског суда у Осијеку број Кж-503/09-4 од 13.8.2009. године, а којом је оптужени Б. Д. оглашен кривим због казненог дјела против опће сигурности људи и имовине и сигурности промета - изазивање прометне несреће из члана 272. став 3. у вези са ставом 1. Казненог закона Републике Хрватске, тако да му је том пресудом, за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат С. Т. из Б. Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи и осуђени огласи кривим за кривично дјело из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. КЗ РС,

и да му се изрекне казна затвора у краћем временском трајању или да се та пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Битну повреду одредаба кривичног поступка жалба налази у изостанку разлога о одлучним чињеницама, које се односе на очигледну неспособност за безбједну вожњу, док погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а у вези са тим и повреду Кривичног закона, жалба налази у погрешном утврђењу психичког односа осуђеног према дјелу, са тврдњом да је кривично дјело почињено из нехата, а не са евентуалним умишљајем, како се то закључује у образложењу пресуде иностраног суда.

Испитујући побијану пресуду у оном дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 320. ЗКП - Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП-Пречишћени текст), одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Поступајући у складу са рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 004175 10 Кж од 14.9.2010. године, којим је укинута пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 004175 10 Кв од 29.7.2010. године и предмет враћен том суду на поновно одлучивање, првостепени суд је отклонио битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је указано тим рјешењем, а које су садржане у одредби члана 311. став 1. тачка г) ЗКП - Пречишћени текст, у виду повреде права на одбрану а у вези са чланом 68. став 1. и 2. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник БиХ“, број 53 од 07.7.2009. године), а након тога је донио правилну и закониту пресуду.

Поступајући по захтјеву Министарства... РС број 08 020/771-527/10 од 29.6.2010. године, у вези са молбом Републике Х., Жупанијски суд у Осијеку број ИК-І-39/09-9 од 30. ожујка 2010. године, за извршење правоснажне пресуде Опћинског суда у Осијеку број К-455/08-8 од 05.6.2009. године, која је потврђена пресудом Жупанијског суда у Осијеку број Кж-503/09-4 од 13.8.2009. године, Окружни суд у Бањој Луци је, након одржане сједнице вијећа, о којој су, у смислу одредбе члана 68. став 2. Закона о међународној правној помоћи, уредно обавијештени тужилац, осуђени и бранилац, донио побијану пресуду, којом је одлучено да ће се извршити у погледу одлуке о кривичној санкцији цитирана пресуда иностраног суда.

У одредби члана 438. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС - Пречишћени текст прописано је да ће суд извршити правоснажну пресуду иностраног суда у односу на санкцију коју је изрекао тај суд, ако је то предвиђено међународним уговором и ако санкцију изрекне и домаћи суд према кривичном законодавству Републике Српске, док је чланом 68. став 3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, прописано да је домаћи суд везан чињеничним стањем утврђеним у страниј пресуди и да ће у изреци пресуде коју доноси унијети потпуну изреку из стране пресуде и изрећи санкцију према домаћем кривичном законодавству.

Имајући у виду наведене законске одредбе, овај суд налази да у поступку извршења страних судских пресуда у кривичним стварима, домаћи суд није овлаштен утврђивати чињенично стање, ради чега су неосновани жалбени приговори, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде,

па тиме и правилност примјене Кривичног закона, и којима се указује на другачији облик виности (нехатно поступање) у односу на онај облик утврђен у иностраној пресуди (евентуални умишљај). Дакле, домаћи суд је, у поступку извршења кривичне пресуде иностраног суда, овлаштен само изрећи санкцију према домаћем кривичном законодавству за дјело које је осуђени, починио, а које је као кривично дјело предвиђено домаћим кривичним законодавством. Управо тако је поступио првостепени суд приликом доношења побијане пресуде, позивајући се на цитиране законске одредбе и Међународни уговор закључен између БиХ и Републике Х. о међусобном извршењу судских одлука у кривичним стварима од 26.02.1996. године (са измјенама од 07.4.2004. године и 30.4.2010. године).

Надаље, овај суд налази да је, у оквиру општих правила о одмјеравању казне, прописаних у одредби члана 37. став 1. КЗ РС, првостепени суд правилно цијенио све олакшавајуће околности које је утврдио инострани суд и истима дао правилан значај. Све те околности, за које побијана пресуда даје образложене разлоге, и по мишљењу овог суда, у својој укупности имају карактер особито олакшавајућих околности, и код чињенице потпуног изостанка отежавајућих околности, оправдавају изрицање казне затвора испод законског минимума, и то само до оне границе одређене у побијаној пресуди али не и блаже, за шта се залаже жалба. Имајући у виду наведено и законом прописану казну за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС (за које је прописана казна затвора од 2 (двје) до 12 (дванаест) година), овај суд налази да је казна затвора изречена побијаном пресудом, у трајању од 1 (једне) године, потребна и довољна мјера казне за остварење сврхе кажњавања, прописане у одредби члана 28. КЗ РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 327. ЗКП - Пречишћени текст, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић